

szegény Erika a három kisgyerekekkel, s nem lett volna velem az a tudat, hogy ő viszi ennek az egész balhénak a sokkal nagyobb terhét...”

Széll Jenő vallomásfolyama rendkívül izgalmas és hasznos bemutatása a gazdasági világválság kirobbanását követő fél évszázad magyarországi változásainak. Ezeket az eseményeket előbb a világ-megváltónak hitt ideáktól vezérelve hatalomra jutni vágyók, egy idő múltán a hatalmon lévők, később a

hatalomgyakorlást belülről bírálók, majd a hatalomból kutasztítottak, meghurcoltak és megtűrték látószögéből nézi, „közvetíti”. Tanulságosan mutatja meg, hogy a történelemnek a nemzeti szocialista és a kommunista ideológiák sínpárján robogó s így vakvágányra futó szellemvonatában hogyan őrizheti meg tisztességét, jellemét, s hogyan szerezheti vissza tisztánlátását, cselekvőképességét, önbecsülését az ember.

SZEBÉNYI ILDIKÓ

A sárga mezőn

*A föld szaga,
párolgó gőze
bőrömbé ivódott.*

*Úgy tartozik hozzám,
ahogy én tartozom
őseimhez, akiből lettem,
akiknek gyökeréből kihajtottam,
mint eltévedt pipacs a sárga mezőn –*

Örökbe fogad

*Nem rokonom,
nem is ellenségem a Halál.*

Idegen.

*Egyszer el fog jönni értem,
örökbe fogad majd,
mint egy kórházban hagyott csecsemőt –*

Nem irodalom

(Tornai Józsefnek)

*Azt mondtad,
a költészet
nem irodalom:
szenvedés...*

*Biztos igazad van,
mert a kavics se az,
aminek látszik –*